

עין משפט
נר מצוה

(א) [לקמן ע"א:] (ב) [ולעיל
ט:] (ג) [מוקדם דע"ז פ"ט
ע"ש:] (ד) [ינחות נ"ח, ע"ש,
פ] [דברים כ"ב:] (ו) [נבראשית
כ"א:] (ז) [ל"ל ארבע, פ] [שיך
לקמן דף נ"ח, פ] [פ"א:
הקדושים כג"ס, י] [פ"א:
גיות, פ] [ל"ל לו, רש"ש,

(6) רש"י ד"ה דלדידכו
וסי' על פסוק ביום
דקטלוהו:

[א] נם' הרבה עריות.
גרשום קו על תצות הרבה
עריות ונ"ב הרמב"ם לא
גרס לה ומפרש דגם חכמים
ס"ל כר"מ ואין מוסיפין רק
אחותו מאמו כפשוטו דקרא
וגם אחנה וגו' ולא כדחז"ל
לקמן וכתב שם עריות
לכ"ג יכתיב' וחכמים
(ועמ"ש רבינו ב"ד ס"ה)
דמט ס"ק ג' :

א) רש"י ד"ה בא על נערה
המחורקת נידון כפקילה
כשראל. כגון הס"ד ואח"כ
מה"ד ואי נדעא דידעו
וכי' כג"ל:

הרג עליו. היינו כיוולא כו שפיות דמים דהו קרוב להחיר ופולחן מותר כותי כסותי וכסוי בשבאל חיב וכו' פירשל פירשאל אצל פירשאל כסותי פטור ואלינא דרבי יוחנן אצל רבנן פליגי עליה ואמר היתר גמור הוא ולינא כיוולא כו: **מפי אש.** על ידי דיון אש או על אש:

אף על העוברין. הנה אה האשה ואילו ילדיה הנרג עליהן ויבשראל עד שיאח לאחור העולם כדמנן במס' [גדה] (דף מה.) מתיקן כן יום אחד הסורגו מיין היכל דקים ליה בגוויה שכלו לו מדשו ואילו נפל: **מיד כל חס.** מיד כל דבר חי: **שופך דם פאס פאס.** שמוק האדם דמנן במס' יספך: **זה חנק.** לזין מית ואח לאחור: **ואס.** כה נח לא מפקדה על הדיון: **כיו.** היינו נשים: **מה תלמוד לומר אש.** אל כל שר בשר וגו' בעריות דיון: **כשחש אש:** ישראל: **למאי פלכא.** נדון בדיון ישראל: **שליך עדה ועדים ופסדא:** ישראל: **מגרש גרע.** זה הגע על אשת ישראל מנהג על אשת כותי שגברא בעד אחד ובדיון אחד ושלח בהמרה. מגרש גרע לזון קולא ובתמיהה: **לא נלרס.** הא דקמי נידון בדיון ישראל: **אלא.** שגא על גרע המאורסה ישראלית: **ולדידו לים לבו.** מיתה בעררה המאורסה אלל בערלה בעל וגבי ישראל נהרג מרביחא דאש על כרחך (א) הא דקטלוה משום דלחמיה כלל אש ישראל ולגבייהו לאו אשת אש דמייב קטלח דידהו אלל נידון כסקילה אצל אין לרף עדה ועדים והמרה כלל גרע מעריות דידהו: **אצל.** כל על אשת אש ישראל בדיון דידהו דייקין ליה בתמיה: **כל על גרע המאורסה נידון כסקילה:** ישראל (א) כלל בדיון דידהו סייף הוא דכל מיתת כן נח אלו אלל סייף (ו.) לרבנן דפליגי לחמיה דבי משה: **שנכנס לחופה ולא נבעלה.** בדיון ישראל חנק הוא כשאר אשת אש דגבי סקילה כחיב וגרע בחולה מאורסה וגו' (א) ודרשין (בפסות דף מה.) בחולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה ומאי נשואה אילמיה נשואה ובנבעלה בחולה ולא נבעלה נפאק אלל שנכנסה לחופה ולא נבעלה ומעשה קרל מסקילה וישנה בחנק דכלל היו בכלל נחף ועופות ויאלה ארסות דידון בעמלה שו שלא יאלה עמדה ככללה: **בעולם בעל יש לבס.** דמכח (בפסות כ) ויהי אשת בעל ולא כחיב ויהי אשת אשת אלמא הק מת משום בעמלה של בעל ולא מפני קדושין וחופות: **סניא כווסיה דרבי יוסנ.** דלחר כל על עריות ישראל דקמי נידון בדיון ישראל לא מתוקמה אלל שנכנסה לחופה או בעררה המאורסה וכו' ולדידהו לית לה: **אין כד של ישראל ממסין עליה.** בגון חייבי כריתות אחות ואחות אביו ואחות אמי ואשת אחיו ואשת אביו אחיו ואחות אשתו: **אין כן נח מווסר עליה.** דמפרש לקמן (נ.) דר' מנאי אלינא דר' עמרם דנפקי ליה עריות ככני נח מעל כן יעזר אש וגו' והסמ חייבי מיתות

לנערה המאורסה ודבריהו צ"ח להו. והא דלאמר כסוף פ"ק דכ"ז
(דף טז: וספ) אהו היום עבר אהו הרשע חמש עשרות
בא על נערה המאורסה אע"פ דלא נטעו דבר כמכער הוא דקמשיב
נמי וטעא אל הכורסה אע"פ שכל חצורו על כך ואשכחנ נמי שסיפר
הכתוב בגנותו דבדר שעתידה מורה
למקור דלמחר לקמן (נח: כו) מומר
בכחו וכו' ופ"י משום (הורו"ט) וכו'
אמר' לטו וסמי גמיוו חס ומעטיו
לדבר מזהו דקדוש ילכו כס הוא
שמתקין לדבר עבירה ופושעים יכעלו
הס: ווא' ברינא דידהו סיף הוא.
בכ"ל דמנא דזי מנשה הוא דלאמר
כל מיתה האמורה לבני נח חנק:
והכתבים ואיפריה הרבה עריות.
פ"ה כגון כל חייבי
כריתות דלרנן אימרתו להו בני נח
מאש איש לכל האמור בפרשה ור"מ
אל דרש איש איש לברוא אע"פ
דלעיל (דף טו.) גבי ברכת השם דרש
ר"מ איש איש ותשמע דמנא דרש
חזא דרש כולוה דמחן קרן מסקי
לעיל על "שבע ממות בני נח נהרג
הסם שמתיה דנפשיה והכל ר"מ
אלכ"ה דר' עקיבא דמקוה כל כמקור
מיהו הא דמרגיעו לעיל נכרי מאש
היינו בעריות דידן אלל דידהו
יאל מדמכחי לאמר אי"כ בין לר'
מאיר בין לרננא אל דדרש איש איש
היינו בעריות דידן אלל דידהו מדמכחי
לאמר ודרש' להו רננא לכל עריות
דידהו אלל לר"מ פ"ל כיון שסיפר
בבני נח אל יעזב איש דהיינו
חייבי ממוות הן הן העריות שמתיהו
עליהן ואין להכרות יוסר:
ההור"ט שלא בקדושה וידהו
בקדושה. פ"ה דנקט
הכי משום למעוטי הורו"ט ולידתו
בקדושה כיון דדמי לישראל גור בו
ר"מ אפי' נשאר האב ואפי' שגולו
אותו הקדושים בחיטו נכרי"ט וי"ל
אפסכל דלדרכי כיון דהורו"ט ולידתו
בקדושה הרי הוא ישראל ומומר
אפי' בנאחמו מן הסם שגולו מקדוש
דליכא למיגור אלל אימרו כיון
מקדושה ממורה לקדושה קלה כחו
לדיח' בזה ד' פסולות' דהנהו ודאי
שמי אמהות דמו ועי"ל דהורו"ט
ולידתו בקדושה דמו נק' דיטו הוא
ללא נקטי לרננא משום ואל
פסיקא ליה למתני שאין לה"ס שאר
האב דמה שגולו לאציו בקדושה
אסור מלאורייתא:

הוא אמר רב נחמן בר יצחק ימאי אשת איש דקתני כג
נבעלה דלדידהו לית להו דיינינן להו ברינא דידן דתני ר'
לון נכנסה לחופה ולא נבעלה אין להן תניא כותיה דר'
של ישראל ממיתין עליה בן נח מוחר עליה אין ב'
עליה אין בן נח מוחר עליה דברי רבי מאיר וחכמים
יש שאין בית דין של ישראל ממיתין עליה וזו בן נח
ערוות ישראל נידון בדיני ישראל בן על ערוות בן
ואנו אין לנו אלא נערה המאורסה בלבד ונחשוב נג'
נבעלה האי תנא תנא דבי מנשה הוא דאמר כל ממ'
אינו אלא חנק אידי ואידי חנק הוא וסבר רבי מ'
דין של ישראל ממיתין עליה בן נח מוחר

הוא דכמי: הרב עריוס יס. כגון כל חייבי כריתות בן נח מחובר עליהם דלרבנן אחרבו בני נח מאיש איש לכל האמור בפרשה ור"מ לא דרש איש איש לרבי: בא על עריוס ישראל. עבריות: עריוס בני נח. כוחיות: ואנו אין לנו. שיהא בן נח חלוק בין ישראלית לבחיות אלא נערה המאורסה משום דלדדיהו לית להו קטלין ליה בקטלא דין: אידי ואידי חנק הוא. דינו ודיניהו שוין כה: שבורו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones